

Predikan av Lisa Berglund i Vallentuna kyrka, andra söndagen i advent, 6 december 2020

(En lysande jordglob står på altaret...)

Hur skulle du beskriva världen just nu? Vad ser och hör du runtomkring dig - i det världsvida perspektivet, och i det som händer i din närhet, och med dig?

Den här söndagens tema är "Guds rike är nära". Skulle du säga att du ser just nu att Guds rike är nära? Hur i så fall? Eller på vilket sätt ser du att det INTE är så?

Under den gångna veckan har jag i samtal med människor fått höra om både glädje och sorg, vardaglighet och mysiga julförberedelser. Vi har pratat om behovet av närhet och gemenskap med andra. Många nämner pandemins konsekvenser, att världen känns annorlunda, skrämmande och begränsande.

I evangelietexten bekräftar Jesus det som många upplever nu - att det är vanligt att vi människor reagerar med rädsla, ångest och vilshenhet när världen runtomkring gungar. När saker och ting visar sig vara annorlunda än vi trott, när vi hamnar i kriser av olika slag, upptäcker vi ofta att livet och tillvaron var bräckligare än vi trodde.

Jesus ger oss andra möjliga reaktionsmönster. Han uppmuntrar oss att räta på oss, lyfta våra huvuden, och menar att vår befrielse är nära.

När världen gungar runtomkring, ger han oss en bild av att vi istället för att reagera med rädsla - kan tänka ungefär som man gör när man om våren ser tecknen på att sommaren snart är här. Att låta oro i vår omvärld leda till ett djupare sökande efter livets djupa mening, och ha en positiv förväntan om Guds rike som kommer till oss mitt i allt. Att det finns stabil grund att stå på i Gud, där Bibelns berättelse och glädjens budskap om Gud som möter och upprättar oss bär genom alla livets skiftningar. Det här blir vi påmindra om nu i advents- och juletid – i de stärkande berättelserna om hur Jesus kommer till oss, ödmjuk och snarare underifrån än ovanifrån när han t ex föds in i världen som ett utlämnat barn i ett stall, och när han rider in i Jerusalem på en enkel åsna med allt det som väntade honom där.

Den nyfödde Jesus får inspirera oss att se på världen så som barn gör. Storögt, nyfiket, tillitsfullt, uppmärksam. Där en kall regnig dag ger polar att plaska i, där mörker kan vara spännande, och hjältar finns och tilltron till en ljus framtid är självklar.

Den vuxne Jesus får inspirera oss att vara ödmjuka, se våra medmänniskor som jämlikar, med kärlek och respekt, och göra vad vi kan för att stötta varandra livet. Där blir initiativ som t ex Svenska kyrkans julkampanj för att stärka flickors livsmöjligheter viktiga, där vi identifierar behov och hjälper andra, inte bara de som är allra närmast oss utan också som Jesus vågar sträcka oss utanför vår egen komfortzon.

Att i det här också lyssna in vad Gud vill för oss i våra liv, hur vi kan vila i nåden och allt annat gott vi får ta emot - det som Gud ger oss.

Livet är en balansgång, men vi har all anledning att leva frimodigt.

Jesus sa: "Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen".

Han uppmanar oss att vara vakna och alerta, inte för att upptäcka fara, utan för att upptäcka hopp.

Att be om kraft, inte för att undfly det som hotar oss utifrån, utan det som förminska våra liv inifrån.

Att stå upprätta inför människosonen, inte på grund av hur väl vi lyckats och gjort alla rätt, utan för att vi vänder oss i förtroende till Den som ser, älskar och vill oss väl.

Gud möter oss där vi är i den här världen och i de situationer vi befinner oss i. Både när livets hemskheter utmanar oss, och när livet är lätt och härligt.

Guds rike är nära. Kanske närmre än vi tror.

Lisa Berglund, präst

lisa.berglund@svenskakyrkan.se